

knjiga tri pečata (2010-2011)

aslan mahmuti

homo saurus

noć je
mleko krv i zlato
iznosiš pred bele zmije
njihove žute oči zelene se od gladi
one šire krila i prepliću jezike na trpezi
pred jutro nasleđuju od palih anđela lik čoveka
svaki od njih u praskozorje pećini svojoj hita
jedan ostaje da leži uz tvoje rumeno telo
kao karika koje nema na putu pravednika
i sisa zubima iz tvoje grudi čisti etar
krilati disk sija iznad tvoga čela
muziku daleke frule donosi vetar
zmija u tebi u zvuku se kupa
pun krljušti vijugavi plod
stiče drevna znanja
i vlada svetom
umiranja

porod

putem mešanja krvi stvaramo red iz haosa
čekamo da novorođenoj deci poplavi telo
onda im čelo posipamo belim pepelom anđela
i ruke im pomazujemo mašću svetog reptila
užarenim ugljem posvećujemo im plave usne
kada odrastu ljubiće im narod crni prsten
a oni će tajnim zvukom lišavati svet težine
u mrtvo more zmijskim piskom gurnuće planine

obloge od soli

trčimo po nebu
trčimo po moru
trčimo kroz vetar
ležimo u koritu reke
i u vodi gubimo svlak
ostavljamo za sobom zemlju
širimo zelena krila
i letimo laganim letom
nad prljavim svetom
sunce nam spaljuje krljušt
sunovraćujemo se od boli
na oltaru belih lobanja
na naša krvava tela
stavljaju obloge od soli

podbočeno nebo

tamo gde ružin grm uz paukovu stenu raste
gde crni mesec prati karavane krvi
palimo unutrašnje vatre

veliki kameni ključ otključava dveri neba

padaju zeleni anđeli pravo u tela žena

oko štapa uronjenog u vodu zemlja se koleba

krilata kruna od trnja sleće na moju glavu
ispod dubovog krsta gore koštane baklje
kraljica spušta haljine u travu

crna pučina

crne se moja slova u crnoj paučini
dok iz knjige utehe zjapi zlatno doba
tresu se zlatni fundamenti nove troje
trgovci otkidaju latice - moje tvoje
u crnom zlatu kuvaju atomske gljive
streljaju gladni kljunovi iz gnezda
prazne kljunove bezglavih roditelja
moj narod gudi gusle i skuplja šljive
moja zemlja ostaje bez štitnih žlezda
moj brod crnog jedra tumara po pučini
bez zvezda i meseca kompasa i sidra
tela naša proždire devetoglava hidra

gradovi

prepiru se gradovi
oko olova moje olovke
žedni su im fundamenti
modroplavog mastila
i blagoslova u svim stvarima
znaju da večnost vlada vremenom
zato me zavode u ponore
nude mi korenje i snažne stubove
na kojima urezano stoji:
naš život je na nebu
a ja zapisujem tiho:
dok sledite ono što govorim
moje će reči ostati u vama
iz temelja svojih trošnih
gradovi odgovaraju:
u nama imaš svoj mir ali
u svetu te obuzima strah
zbore tako i imaju pravo
u njima pronalazim ništa i sve
budućnosti se sećam
a proslošti ne
olovni vrh pera uranjam u krv
otpisujem gradovima - zdravo
bio sam stranac a vi ste me ugostili
i pevah u paklu a vi ste mi oprostili
krst se moj večno u podzemlju vrti
kao radost što nastaje iz smrt